

der, for det er åbenbart det, som interesserer de fleste ordførere.

I Danmark er der forskellige traditioner inden for landets grænser, til trods for at de lærere, som underviser i Vestjylland, i trekantområdet og andre steder, er uddannet på de samme seminarier som dem i København. Når forskellige forhold i økonomien ændrer sig, er der flere, som ønsker at starte selvstændig virksomhed, og det til trods for at uddannelsessystemet ikke ændrer sig.

Selvstændighed handler jo om meget andet og mere end lysten til at starte endnu et pizzeria, men Enhedslisten har naturligvis ikke nogen indvendinger imod, at folk sætter ting i gang. Vores udgangspunkt er mere en opfyldelse af borgernes behov, end det er spørgsmålet om at gøre et par tusinde, der starter egen virksomhed, til noget helligt.

Den samfundsmæssige produktion foregår mange steder i samfundet, også i den offentlige sektor og i husholdningerne, og alle disse dele er vigtige for den samfundsmæssige totalproduktion. Fokus alene på pizzasælgeren, som ud over sig selv holder dele af familien beskæftiget, betyder blot, at en del af den tidligere husholdningsproduktion er flyttet uden for hjemmet. Det er ikke noget, som føjer noget væsentligt til den samlede totalproduktion i samfundet.

Derfor skal samfundet og forældrene naturligvis opdrage deres børn til selvstændighed og handlekraft, og om denne kraft bliver brugt til at starte de grønne bude efter 10 års medlemskab af Danmarks Kommunistiske Ungdom, til oprettelse af et advokatfirma med kreativ bogføring som speciale eller til at klare sig uden for normal lovgivning som meget selvstændig og måske med en mere kriminel løbebane, er ikke til at sige; selvstændighed er mange ting.

Vi synes som sagt, at den redegørelse, ministeren lægger frem, er alt godt fra havet. I stedet for at benytte pengene på alle mulige spredte ting, burde de bruges til pædagogiske forsøg. Det er vigtigt, at alle, både forældre, pædagoger og lærere, sætter udviklingen af selvstændighed, initiativ, kreativitet og handlekraft højt, men at sætte det lig med lysten til at starte egen virksomhed er ubegribeligt og samfundskononomisk uinteressant.

»Lær at elske det private erhvervsliv«, er åbenbart denne kampagnes overskrift, som er den næste af en række statslige kampagner, der kan køres ved siden af kampagnerne »Lær at elske de teknisk-naturvidenskabelige uddan-

nelser« og »Lær at elske EU«. Hvert halvår skal åbenbart have en ny ideologisk kampagne, som skal køres af staten. Det er lige vel meget maoisme for Enhedslisten, at man kører den slags statslige kampagner i forskellige ideologiske retninger, som dukker op sådan med jævne mellemrum. Staten skal ikke lave storslåede meningskampagner med det formål at bearbejde folk til bestemte tænkemåder. Hvis det er det, som er hensigten, bør man i det mindste sige, at det er det, man er ude på, og at det er ideologisk opdragelse med et bestemt sigte, staten vil.

Jeg vil til slut sige, det er udmærket, at alle undervisere, forældre og pædagoger har som målsætning at fremme selvstændigheden og fremme evnen til at handle, men det gode spørgsmål er, om denne målsætning nogen sinde har været mere i centrum i Danmark historisk set, end den er i dag. Den målsætning vil vi gerne støtte, men lysten til at starte egen virksomhed styres af en lang række andre faktorer og skal ikke være en statslig ideologisk kampagne.

(Kort bemærkning).

Jan Kørpe Christensen (FP):

Lysten til at blive selvstændig styres af mange faktorer, blev der sagt af hr. Bruno Jerup, og det er jeg ganske enig i, men jeg vil godt spørge hr. Bruno Jerup, om hr. Jerup ikke er enig i det, som jeg var inde på i min ordførertale, at der også må være rimelige, ordentlige vilkår for at drive en virksomhed. Uanset om det er en virksomhed eller andre områder i samfundet, må der være rimelige vilkår for de beskæftigede på området.

Jeg kan nævne mig selv som eksempel: Jeg er opvokset med en far, der var selvstændig næringsdrivende, og jeg så, hvor meget arbejde der var i weekender osv., når andre havde fri, hvor meget tid han brugte på administration. Det var da ikke noget, der gav mig et incitament til at blive selvstændig næringsdrivende, og hvad blev jeg? Såmænd offentligt ansat erhvervsskolelærer.

Jeg tror nok, hr. Jerup vil give mig ret i, at uden et velfungerende erhvervsliv, uden flest mulige i det private erhvervsliv kan vi andre ikke være offentligt ansatte. Det er ligesom dér, hvor pengene skal tjenes her i landet. Vi kan ikke bare tro, at vi kan sidde med hænderne i skødet, og at alle kan være offentligt ansatte. Jeg ved godt, at det er Enhedslistens, de venstreori-